

— Το αυτοκίνητο όχημα που μισθώνεται βάσει σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης και χαρακτηρίζεται ως επενδυτικό αγαθό θεωρείται ότι χρησιμοποιείται για τις ανάγκες των φορολογούμενων πράξεων, αν το υποκείμενο στον φόρο πρόσωπο αποκτά το αγαθό ενεργώντας υπό την ιδιότητά του αυτή και το εντάσσει εξ ολοκλήρου στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησής του, οπότε ο οφειλόμενος επί των εισροών φόρος προστιθέμενης αξίας εκπίπτει πλήρως και αμέσως και κάθε χρήση του εν λόγω αγαθού για τις ιδιωτικές ανάγκες του υποκειμένου στον φόρο ή του προσώπου του ή για σκοπούς ξένους προς την επιχείρησή του εξομοιώνεται με παροχή υπηρεσιών εξ επαγχούσας αιτίας.

2) Δεν αντιβαίνει στα άρθρα 168 και 176 της οδηγίας 2006/112 η εθνική νομοθεσία που προβλέπει τη μη χορήγηση δικαιώματος έκπτωσης για τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που προορίζονται για την πραγματοποίηση πράξεων χωρίς αντάλλαγμα ή για δραστηριότητες ξένες προς την οικονομική δραστηριότητα του υποκειμένου στον φόρο προσώπου, υπό την προϋπόθεση ότι τα αγαθά που χαρακτηρίζονται ως επενδυτικά αγαθά δεν έχουν ενταχθεί στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησής.

(¹) EE C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jürgen Blödel-Pawlik κατά HanseMerkur Reiseversicherung AG

(Υπόθεση C-134/11) (¹)

(Οδηγία 90/314/ΕΟΚ — Οργανωμένα ταξίδια, διακοπές και περιηγήσεις — Άρθρο 7 — Προστασία έναντι του κινδύνου αφερεγγυότητας ή πτωχεύσεως του διοργανωτή του ταξιδίου — Πεδίο εφαρμογής — Αφερεγγυότητα του διοργανωτή οφειλόμενη σε παράνομη ιδιοποίηση χρηματικού ποσού που κατέβαλε ο καταναλωτής)

(2012/C 98/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jürgen Blödel-Pawlik

κατά

HanseMerkur Reiseversicherung AG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landgericht Hamburg — Ερμηνεία του άρθρου 7 της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις (EE L 158, σ. 59) — Προστασία κατά του κινδύνου αφερεγγυότητας ή πτωχεύσεως του διοργανωτή — Αφερεγγυότητα του διοργανωτή λόγω διαθέσεως των καταβληθέντων από καταναλωτές ποσών σε αλλότριους σκοπούς — Εφαρμογή της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ

Διατακτικό

Το άρθρο 7 της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες

διακοπές και περιηγήσεις, έχει την έννοια ότι στο πεδίο εφαρμογής του εμπίπτει η περίπτωση κατά την οποία η αφερεγγυότητα του διοργανωτή του ταξιδίου οφείλεται σε δόλια συμπεριφορά του ιδίου.

(¹) EE C 179 της 18.6.2011.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht München I (Γερμανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2011 — Karl Berger κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-636/11)

(2012/C 98/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht München I

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Karl Berger

Καθού: Freistaat Bayern

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹) εθνική ρύθμιση, κατά την οποία υπάρχει δυνατότητα ενημερώσεως του κοινού με αναφορά της ονομασίας του τροφίμου ή της ζωοτροφής και της επιχειρήσεως υπό το όνομα ή την επωνυμία της οποίας παράγεται, μεταποιείται ή τίθεται σε κυκλοφορία τρόφιμο ή ζωοτροφή, όταν τίθεται ή έχει τεθεί σε κυκλοφορία σημαντική ποσότητα τροφίμου, το οποίο δεν είναι μεν επιβλαβές για την υγεία, είναι όμως ακατάλληλο για κατανάλωση, και ειδικότερα προκαλεί αηδία, ή όταν ένα τέτοιο τρόφιμο, λόγω της ιδιομορφίας του, έχει τεθεί σε κυκλοφορία σε μικρές μόνον ποσότητες, για μεγάλο όμως χρονικό διάστημα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα: είναι διαφορετική η απάντηση στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα αν τα πραγματικά περιστατικά λαμβάνουν χώρα πριν την 1η Ιανουαρίου 2007, εντούτοις, το εθνικό δίκαιο έχει ήδη προσαρμοσθεί όσον αφορά τον ως άνω κανονισμό;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (EE L 31, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Ιανουαρίου 2012 — Trianon Productie B.V. κατά Revillon Chocolatier SAS

(Υπόθεση C-2/12)

(2012/C 98/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden